

Abstrakt

Cílem této práce je identifikovat konkrétní rysy českého přízvuku v angličtině, které jsou nejprominentnější v percepci českého posluchače a které mohou působit rušivě v komunikační situaci. Úvodní kapitola si klade za cíl přiblížit čtenáři problematiku cizineckého přízvuku, stručně shrnuje současný stav výzkumu v této oblasti a představuje řadu empirických studií. Ve výzkumné části práce jsou analyzovány jednotlivé realizace vybraných hlásek /θ, ð, ŋ, r, w, æ, ɜ:/ a následná interpretace výsledků přináší odpovídající závěry. Analyzováno bylo celkem 3568 hláskových realizací od 9 mužských a 19 ženských mluvčích. Od každého z respondentů byly pořízeny dvě nahrávky čteného textu, přičemž první byla v britském modu a ve druhé se mluvčí snažil o napodobení českého cizineckého přízvuku. Každá z 3568 realizací byla samostatně ohodnocena a poté byly srovnány oba mody pro každého mluvčího. Z výsledků vyplývá, že nejčastějším ukazatelem českého přízvuku bylo v této studii /r/, zatímco /θ, ð, ŋ/ byly často hodnoceny stejně v obou modech. Před ustanovením konečných závěrů je však potřeba vzít v úvahu další faktory, kterými jsou například jazykové dovednosti mluvčích anebo počty realizací jednotlivých hlásek.

Klíčová slova

souhláska, samohláska, cizinecký přízvuk, česká angličtina